Digitales Brandenburg

hosted by Universitätsbibliothek Potsdam

{829305521}

טקֿא רעטייווצ

Visual Library

אונז ווייזט אוים איין עולה , איז וויא באלד ברוטוס טוהט דאס נעמליכע , אזויא וויא מיט כישוף פֿארשפראָכין , רעכינען זייא עס פֿאר איין גוטסקייט .

קאססיוס

דוא קלעהרסט וועגין ברוטוס ווערט , אונ וויא אזויא ער איז אונז נייטיג . נוא , שוין האלבע נאכט , אונ מיר דארפֿין פֿאר טאג אויף שטעהן , ענדיגין דעם עסק .

(געהען אוועק) .

צווייטער אַקט

1 טע קארטינא .

טאקע דארטען , בייא ברוטוס'ן אין גארטען , קומט אן ברוטוס .

ברוטוס

לוציוס ! לוציוס ! איך קען אויף דיא שטערין ניט טרעפֿין וויא דיא נאכט האלט . לוציוס ! וואס איז דאס דיר אזעלכם ? איך וואלט א בעלן געווען אויך קענין אזויא שלאָפֿין . . . נוא , וואס איז דאס , לוציוס ? נוא , שטעה שוין אויף ! לוציוס !

(לוציוס קוממט אן) .

לוציוס

דוא האסט מיך גירופֿין ?

ברוטוס

יאָ , צינד אן בייא מיר אין צימער א ליכט , אונ אז דוא ווערסט אָן צינדין זאלסט דוא מיר זאגין .

לוציום

איך הער .

ברוטוס

נאר מיט זיין טויט קענין מיר קומין צוא אונזער צוועק . אונ
איך פיהל צוא איהם ניט קיין שלעכטיגקייט ; איך וועל נאהר מכוון
זיין לטובת הכלל . ער וויל דיא קרוין — וויס איך ניט צוא וועט
זיא איבער אַנדערשין זיין חאראקטער ! בעת דיא זאַנגע שיינט
קריכען ארויס אלע שלאנגין , דארפין מיר דענסמאלט קוקין אונטער
דיא פים . קרעהנין איהם ? זעהר שיין — מיט דעם געבין מיר
איהם איין גיפט , אונ דענסמאלט ווען ער וועט נאר וועלין קען ער
אונז מיט איהר שטעכין אין אלע אונזערי אברים . גרויסקייט ברייננט
צוא שלעכטיגקייט . ווייל איך האב אין זיך אביסעל סאָוועסט , מוז
איך זאגין פון צעזאר'ן דעם אמת , איך האב קיין מאהל אין איהם
ניט באמערקט , אז איבער אַ כבוד'ל אדער איבער אַ תאוה'לע זאל
ער אוועק גיין פון דעם אמת . נאר דיא פראַקטיקא לעהרינט אונז ,
אז דיא הכנה , פאר נייע-כבוד-ליבהאבערס , איז אזויא וויא אַ
לייטער : בעת מען קריכט אויף איהם — שטעהט מען צוא איהם
מיט דעם פנים , אז מען געהט שוין ארויף , קערעוויט מען זיך אויס
צוא איהם מיט דיא פלייצעס , אונ מע הייבט תיכף אויף דיא אויגין
צום הימעל אונ מען פאר מיאוסט שוין דיא גימיינע סטאבליעס ,
דורך וועלכע ער איז צוא דער הויך גיקומין . דאס נעמליכע קען
מיט צעזאר'ן אויך זיין . דארום דארף מען פריער בארעכענין וואס
שפעטיר קיין זיין . אמת , יעצט האט ער ניט אזויא שטארק פיינד
דאס פאלק , נאר לאממיר באטראכטין , אז זיין ווערט וועט גרעסיר
ווערין , צוא וואָסער אקטאָווע ער קען גרייכין , דארום דארפין מיר
אויף איהם קוקען , אזויא וויא אויף דעם איי פון איין שלאנג :
לאז נאהר פון דעם ארויס געהן דעם פלאַר וועט ער דיר שוין גורם
היזק זיין , מחמת זיין שלעכטער נאטור , וועלין מיר טאקי בעסיר
דערהארגינען דעם שלאנג אין זיין שאָלאכין.

(לוציום קומט א.)

לוציוס

איך האב שוין אָן גיצינדין בייא דיר אין ציממער א ליכט, און בעת איך האב גיזוכט דעם קרעמין, האב איך גיפֿונין אויף דעם פֿענצטער דיזע בריף; איידער איך האב זיך גילייגט שלאָפֿין גידענק איך גוט אז איך האב זיא ניט באמערקט.

ברוטוס

געה, לייג זיך נאך אמאהל שלאָפֿין — עס איז נאך ניט טאג. מאָרגין איז ניט יודוס מארטאָ?

לוציוס

איך ווייס ניט.

ברוטוס

טאָ, גיעב א קוק אין לוח און זאג מיר.

לוציוס

באלד.

ברוטוס

יעצט בייא דער שיין פֿון דיא מעטיעאָרען, וואס שווישצען אין אויר, איז גרינג צוא לייענין. (ער עפינט דיא בריעף און לייענט) „ברוטוס, וואס שלאָפֿסט דוא! חאפ זיך אויף פֿון דעם שלאָף, ער־קעהן זיך, גישיקט זיך אז רומא דארף... הייב אויף הויך דיין קול, מאך עפיס איין אינדרוק, ראטעווע! — וואס שלאָפֿסטו, ברוטוס? חאפ זיך אויף!" אזעלכי ארוים רופֿין געפֿין איך אָפֿט. גישיקט זיך אז רומא דארף... העבער דיין קול, נעם איין, זאיי מציל!" מען רופֿט מיך צוא חילף, אוי, רומא! דיר זאג איך דאס צוא, און אויב מיר וועט אוים קומין דיך מציל זיין, וועסטו ערהאלטין אלס, וואס דוא האסט גיבעטין, אלס וואס עס איז מעגליך אין ברוטוס כח!

לוציום

דער פֿינפֿענצטער מארט קומט אָן .

(מען הערט עפּיס איין קלאפּ) .

ברוטום

נוא , גוט . געה צום טויער אימעציר קלאַפּט דארט . (לוציוס געהט אוועק) איך בין ניט גישלאָפין פֿון דער צייט , וואס קאססיוס האט מיך אָן גיוואָפינט אויף צעזאר'ן : דיא גאנצע צייט פֿון דעם ערשטין שפאן ביז דעם מקיים זיין דעם שרעקליכין עסק איז אזויא וויא אַ מין פֿאַרשטעלונג , אזויא וויא אַ חלום מיט אַ ליאַרעם ; דא האלט אַ נשמה מיט אַ טויטען גוף איין צואה , אונ איין מענטש אזויא וויא איין גאנצע מלוכה פֿיעל מיאַטיעזשניקעם לאזין איהם ניט רוהען . (לוציוס קומט אן) .

לוציום

דארט שטעהט דיין ברודער קאססיוס בייא דער טיער , ער וויל ריידין מיט דיר .

ברוטום

ער אליין ?

לוציום

ניין , ניט אליין , מיט איהם איז נאך דא מענטשין .

ברוטום

ווער זענין זייא ? דוא קענסט זייא ניט ?

לוציום

ניין , איך וויים ניט : זייא געהן אראפּ גיריקט דיא היטלען איבער דיא אויערין , אונ דיא פנים'ער זענין פֿארדעקט ביז העבער האלב , אז מע קען זייא באין אופן ניט דרקענין .

ברוטוס

לאזין זייא ארײן געהן . (לוציוס געהט אוועק) עס איז א פנים דיא מיאטיעזשניקעם . אָך , מיאטיעזש ! אין א פֿינסטערע נאכט שעמסטו זיך אויף דעקן דיין שרעקליכין שטערן , וואס דענסמאלט איז פֿאר גנבים אונ גזלנים דאס בעסטע פֿרייהייט . אויב אזוי , וויא-זשע וועסט דוא גיפֿינען בייא טאג איין באהעלטיניש , אז דוא זאלסט באהאלטין דיין ווינדערליכע צורה ? אי זיך גאר ניט ; דעק איהם צוא מיט א גילעכטער אונ מיט א חניפה'לע ; אויב דוא טראכסט ארום געהן מיט א נאטירליכין קוק וועט דיך אפילו דאס פֿינצטערניש פֿון מצרים אויך ניט מציל זיין פֿון קיין חשד !

(קוממען אן קאססיוס , קאסקא , דעציוס , ציננא ,
מעטעליוס אונד טרעבאניוס) .

קאססיוס

א גוט מארגין , ברוטוס ! מיר האבין דיך אויף גיוועקט , עס קען זיין , מיר זענין אפשר ניט גיקומין אין דער צייט ?

ברוטוס

איך בין א גאנצע נאכט ניט גישלאפֿין , עס איז שוין א שעה אז איך בין אויף גישטאנין . קאססיוס , דיא אלע מענטשין וואס זענין גיקומין מיט דיר , זענין פון מיינע בעקאנטע ?

קאססיוס

יאָ , דוא קענסט זייא אלע . דא איז ניטא איין מענטש ניט וועלכיר זאל דיך ניט עהרליך האלטין . אונ א דיא אלע , ביז איינעם , ווילען אז דוא זאלסט וועגין זיך האבין אזא מיינונג , אזויא וויא יעדער פֿיינער רימליאנין האט וועגין דיר . דאס איז — טרעבאניוס .

ברוטוס

איך פֿרייא זיך מיט איהם .

קאססיוס

דער איז — דעציוס ברוטוס .

ברוטוס

איך פֿרייא זיך מיט איהם אויך .

קאססיוס

דער איז — קאסקא , אָט איז — צינגא , דער איז — צימבער .

ברוטוס

מיט זייא אלע פֿרייא איך זיך זעהר . זאגט מיר איך ביטט אייך — וואס פאר ווייכענדיגע דאגות שטעהן צווישען דעם נאכט-שלאף אין אייערי אויגין ?

קאססיוס

דוא ווערסט מיר ערלויבין דיר צוא זאגין צווייא ווערטיר ?

(מע שושקיט זיך) .

דעציוס

אָט , אדאָ איז מזרח ; עס איז שוין באלד טאג .

קאסקא

ניין , דעציוס .

צינגא

איך זאג — אז יאָ ; אין דיא בלאָהע פאסין וואס אויף דעם הימל קען מען דערקענין אז סע איז שוין באלד טאג .

קאסקא

זייט זיך מודה , אז איהר האטביידע א טעות גיהאט ; אָט דא , וויהיען איך האב גיוויזין מיט דער שפיז , געהט אויף דיא זאָננע. אויב מע וויל גוט בארעכינין דיא צייט פֿון דעם יאהר, בייגט יא זיך יעצט אויף דרום זייט ; אונ אין צווייא חדשים ארום — וועט

זיא זיך אויף הייבין אויף צפון, און דיא ערשטע שטראלען פון דעם טאג וועלין זיך דארט באווייזין; דער אמת'ער מזרח — איז אנטקעגין אונז, אין דער אייגינער זייט וויא דיא קאפיטאליע.

ברוטום

גיבט מיר איינציגוויים, יעדער באזונדער דיא האנד.

קאססיום

און מיר וועלין זיך באשווערין, אז מיר זאלין מקיים זיין וואס מיר האבין בייא זיך גיפויעלט.

ברוטום

ניין, באשווערין דארף מען זיך ניט. אז דיא שאַנדע איז פַאר אונזערי אויגין, און דיא ליידען פון דער אומגליקליכער צייט ליגען בייא אונז אין הארצין, וועט עס אונז ערוועקין צוא דער ארבייט. . . אָן אַ שבועה. לאָממיר זיך ציא געהן יעדערער צוא זיך אהיים, און זיך אנידער לייגין אָפּ רוהין. איך בין פַאר זיכערט אז עס איז שוין דא גענוג פַייער אין אונזרע הערצער, מיר קענין אן צינדין אפילו גאר קאַלטבליטיגע און איבער גישראקינע מענטשין, מיט אונזער שטארקייט קענין מיר אפילו דעם ווייבערשין שלאָפין גייסט אויך שטארקין, — היינט וואס נאך פאר ערוועקונגין דארפַין מיר צום מיאטיעזש האבין? מיר זענין גענוג ערוועקט, וואס פאר ערבות דארפַין מיר, חוץ ווערטיר? וועלכע מיר, רימליאנעם, האבין איינער מיט דעם אנדערין גירעדט; וואס פאר שבועות דארפַין מיר? אז מיר האבין איין מאהל בייא זיך גיפויעלט, אדער גרויכין צוא אונזער צוועק, אדער אָפּפַערין מיט לייב און זעללע. ניין, לאזין זיך שווערין דיא גלחים, און דיא איבער גישראקינע, דיא צוויא-פנים'דיגע, און דיא אלטע מענטשין וואס האבין ניט קיין כח און ניט קיין יאָהרין, אדער גאר פאָדלע מענטשין. מיר וועלין אָן קיין שבועה אויך ניט וועלין פַאר פַלעקין אונזער שיינעם פלאַן. יעדער טראָפּפַין בלוט פון אונזרע אָדערין וועט זיין זינדיג, אויב מיר וועלין

משנה זיין אפילו אַ $^{1}/_{100}$ חלק פון אונזער נדר .

קאססיום

מיר וואָלטין זיך באדארפֿט דער פֿרעגין, וואס פֿאר אַ גידאנק האט ציצערא וועגין דעם ? איך רעכין אז ער וועט אונז שטארק אונטער האלטין .

קאסקא

מיר וועלין איהם ניט אָפּ לאזין .

ציננא

גיוויינליך .

מעטעליום

מען דאַרף דיא זאך גוט באקלערין . זיינע זילבערנע האר וועלין צוא אונז צוא בייגען דאס קהל'שע מיינונג , אונ דיא הסכמה פֿון פֿיעל מענטשין אלע וועלין זאגין : אז דעם גאנצין פּראָציעסס האט ציצערא'נס חכמה גיפֿיערט ; אויף אונזער יונגען שכל אונ אויף אונזער פלעטין וועט מען גאהר ניט קוקין , זיין וויכטיגקייט וועט אלס בעשיינען .

ברוטום

ניין , מיר וועלין פֿאר איהם דעם ענין ניט מגלה זיין , ער וועט ניט צוא שטעהן צוא קיין שום עסק , וואס אנדערע האבין איהם פֿאָרגינומין , ניט ער .

קאססיום

נוא , וועלין מיר איהם איבער לאזין .

קאסקא

אמת , ער טויג טאקי ניט .

דעציום

דאס איז אויך אַ פֿראגע : צוא דארפֿין מיר נאהר צעוואר'ן

אראפּ ווארפֿין , און קיין אנדערין ניט אָן ריערין ?

קאססיוס

דוא האסט טאקי זייער גליך גיפֿרעגט , דעציוס , איך זאג וויא באלד אז מען וועט צעזאר'ן טייטען , איז ניט גלייך , אז מען זאהל מארקוס-אנטאָניוס'ן , צעזארס גיליבטין , לאזין לעבין , איך גיפיען אין איהם , אז ער איז אונזעריר אַ בלוטיגער פֿיינד . איהר זאלט וויסין אז ער וועט נאהר ווענין באווייזין אלע זיינע מיטלין , קען ער אונז אָן מאכין פיעל קאָפּ-דרעהיניש , און אויב מיר ווילין דאס שלעכטיגקייט פֿריהער באווארינען , לאז צוזאמין מיט צעזאר'ן פֿאַלען אנטאניוס !

ברוטוס

ניין אזויא וועט שוין זיין זעהר אַ בלוטיגער עסק — אז מען נעמט אראפּ דעם קאפּף , און מען האקט אפּ דיא אברים , צו וואס דארף מען נאך זיין איין אכזר אויף'ן טויטין קערפיר ? אנטאניוס'ן דארף מען ניט הארגינין , בכדי מען זאל אונז ניט אָן רופֿין — קצבים , מיר ברענגין דאך אַ קרבן . לאז דיא גאנצע וועלט וויסין , אז מיר זענין געגין צעזארס גייסט (духъ) אויף גישטאנין , און אין דער נשמה פון איין מענטשין איז קיין בלוט ניטא . ווען מיר זאלין צעזאר'ן ניט הארגינען , ווּאלטין מיר גיקענט מיט זיין גייסט גיוועל-טיגען ! נאהר ער , אוי ווייא ! — ווייל ער האט אזא גייסט מוז ער מיט דעם בלוטיגין טויט גיטייט ווערין . לאמיר זיך באהארצין , און לאמיר הארגינין , נאהר אן כעס , אזויא וויא אַ קרבן , וואס מען ברינגט פאר גאט , מיר ווּעלין איהם אויף שטיקליך ניט צוא רייסין , אזויא וויא איין טויטער גוף , וואס מען ווארפֿט פאר הינגי-ריקע הינד , זייא זאלין איהם אויף פֿרעסין , לאמיר זיך באגעהן אויף אזא אופן , אז מענטשין זאלין זאגין , אז דאס וואס מיר האבין אָפּ גיטאן איז זייער רעכט און נייטיג , ניט חלילה שלעכט , מען וועט אונז ניט אָן רופין רוצחים אדער גזלנים — נאר רעטערס וואס האבין מציל גיווען פֿיעל מענטשין , מארק-אנטאניוס ? . . . טראכט נאהר

ניט וועגין איהם , ער איז ניט קיין גיפֿעהרליכער מענטש, אקוראט וויא צעזאר'ס האנד איז ניט שרעקליך , ווען מיר וועלין איהם דיא קאפף אָפּ האקין .

קאססיום

איך האב אבער מורא פֿאר איהם ; בייא איהם אין הארצין איז זייער איין גיווארצילט איין היים ליבשאפֿט צוא צעזאר'ן .

ברוטום

טהייערע קאססיום ! לאז איהם צוא רוה . אלס וואס ער קאן טואן , קאן ער נאך זיך טואן ; ער קאן זיפֿצען אויף צעזאר'ן , עס קאן זיין , אז ער וועט שטארבין פֿון צרות ; איז שוין גאנץ גענוג פאר איהם , וואס ער האט תמיד ליעב גיהאט לעבין איין פֿריילין לעבין צווישין איין פֿרייליכער גימיינדע .

טרעבאניום

ער איז ניט קיין שרעקליכער מענטש . ניין לאז מען ניט הארגינין אנטאניוס'ן ; ער וועט לעבין אונ וועט אליין דערפֿון לאכין .

(דער זייגער קלינגט).

ברוטום

שטילער ! דער זייגער קלאפט , ציילט וויא פֿיעל קלינגט ער .

קאססיום

ער האט גיקלינגין — דרייא .

טרעבאניום

סע איז שוין צייט , מיר זאלין זיך צוא גיין .

קאססיום

איך בין מסופק , צוא צעזאר וועט קומין ; פֿון א קורצער צייט

אָן , גלייבט ער זייער אין נארישקייטין , האט ער אָפּ גיטרעטין פֿון זיין מיינונג וועגין ווינדערליכע אונ שרעקליכע זאכין . איך רעכין אז ער וועט היינט ניט זיין אין קאַפּיטאָליע מחמת ער איז זייער איבער-גישראקין פֿון דער שרעקליכער נאכט , אונ פֿון דעם וואס דיא אווגורען האבין איהם פֿיר גיזאגט .

דעציוס

האט קיין מורא ניט, איך וועל מיט איהם דורכקומען , ער האט זייער ליב אז איך שמועס מיט איהם, אונ דער צעהל איהם : אז „מיר חאַפּין הערשין מיט אַ שייט האָלץ , לייבען מיט אַ טיעניעטא (נעץ) , בערין מיט שפּיגלען , עלעפֿהאנטין — דורך גריבער , מענטשין — מיט חניפהניקעס״ אונ איהם זאג איך , אז ער האט פֿיינד חניפה, מיינט ער , אז איך מיין אין אמת'ן אזויא , ער פֿאר שטעהט ניט אז איך אליין מאַך איהם אַ חניפה'לע אין דיא אויגין , אונ אונטער דיא פלייצעס שטעל איך איהם גאר צעהן פֿיי-גען , אַביא איהם אריין חאַפּין אין דער נעץ . אכלל , גיט איבער דיעזע ארבייט אויף מיר, וויא אזויא איך וועל איהם אָן סטראָיען אזויא וועט זיין. איך וועל איהם גיוויס ברענגין אין קאַפּיטאָליע.

קאססיוס

ניין , אלע זאלין געהן נאך איהם .

ברוטוס

ארום אַכט אַ זייגער ? ניט שפּעטער ?

ציננא

יאָ ; נאר סע זאל זיין רעכט .

מעטעליוס

אונ קאיוס ליגאַריוס ? איהר האט גאר אָן איהם פֿארגעסין ? ער איז אויך ברוגז אויף צעזאר'ן דער פֿאר וואס ער האט איהם אַ

מאהל גינעבין א פסק , ווייל ער האט גילויבט פאַמפיוס'ן .

ברוטוס

געה דוא מעטעללוס צוא אים , און שיק איהם אהער צו, ער וועט גיוויס קומין ווארום ער האט מיך זייער ליעב .

קאססיוס

סע איז שוין טאג , מיר ווערין דיך איבער לאזין ברוטוס . (צוא דיא איבעריגע) לאמיר זיך צוא געהן , נאר פֿארגעסט ניט וואס איהר האט גיזאגט , ווייזט אז איהר זענט רימליאנעם .

ברוטום

מיינע גוטע און טהייערע פֿריינד , איהר זאלט כסדר קוקען מיט איין גוטען און מיט א פֿרייליכין קוק , אז דער קוק זאל ניט אוים זאגין וואס דיא גידאנקין טראכטין ; מיר ווערין שפילען דיא ראָלע , אזויא וויא רומא'ר אקטאָרען , רוהיג און איינגינעמין , ניט מיט קיין מיאטיעזשנע גייסט. געהט אלע גיזונד ! (אלע חוץ ברוטטוס געהן אוועק) לוציום ! לוציום ! מיין דיענער — שלאפֿסט ? שלאָף , זעט זיך אָן מיט דעם זיסין שלאף ; א פנים דוא טראגסט ניט אויף דיין מוח אזויא פֿיעל דאגות און צרות , אז זייא זאלין דיר פֿארדרייען דעם קאפף , אז דוא זאלסט ניט קאנען שלאפֿין אזויא וויא איך ; און איבער דעם שלאָפֿסט דוא אזויא גישמאק .

(פארטיא קומט אן) .

פאָרטיאַ

ברוטום !

ברוטטום

פארטיא , דוא ביסט ניט גיזונד , און ביסט אזויא פֿריא אויף גישטאנין , גאנץ פֿריא איז דער אַויר זייער קאַלט און נאַס , קאן דיר חלילה שאטין צום גיזונד .

פארטיא

דוא איך דאס נעמליכע ברוטוס . עפיס ביסט דוא היינט שטילערהייט ארויס גיגאנגין פֿון אונזער שלאף צימער . און נעכטין ביים אבענדס-עסין , ביסטו פליצלום ארויס גישפרינגין פֿון דעם טיש , און האסט אָן גיהויבין ארום גיין איבער דעם צימער , דוא האסט גיזיפֿצט , און גיבראכין דיא הענד , דוא האסט גיטראַכט וועגין עפים . . . אז איך האב גיפֿרעגט — וואס באטייט עס , האסט דוא אויף מיר אַ בייזין קוק גיטאן , און אז איך האב דיך נאך אמאהל גיפֿרעגט האסטו אַזש אַ טאפע גיטאן מיט דיא פֿיס , זיך אַ קראַץ גיגעבין אין פאטעלעצע ; און אויף דעם דריטטין מאהל — האסטו גאר ניט גיענטפֿערט , נאר מיט כעס האסטו מיר אוויז גיטאן מיט דער האנד — איך זאל ארויס גיין , בין איך ארויס גיגאנגין , איך האב זעהר מורא גיהאט איך זאל דיך נאך מעהר ניט צוא רייצען , וועדליג דוא ביסט גיוועזין היציג אין כעס ; איך האב גימיינט , טאָמער ביסט דוא ניט יעצט , אין גיוועגליכין גייסט , אזויא וויא עס טרעפֿט זיך אמאהל יעדין מענטשין . נאר דוא עסט ניט , דוא שלאָפֿסט ניט , און רעדסט ניט , איך זאג דיר דעם אמת , ווען דיינע דאגות זאלין אזוי ווירקין אויף דיין גוף אזויא וויא אויף דיין נשמה , וואָלט איך דיך שוין גאר ניט דערקענין . זאג מיר , מיין טהייערער , דיא אורזאכע פֿון דיין עגמת-נפש .

ברוטוס

איך בין ניט מיט אַלעמען גיזונד ; אַ דאס איז גאר דיא אורזאכע .

פארטיא .

ניין , ברוטוס האט שכל ; ווען ער זאל זיין הלילה ניט גיזונד , וואלט ער זיך אן גיהויבין קורירען .

ברוטוס

איך וויל טאקי אזויא טואן . געה מיין פֿרויא , און לייג זיך שלאפֿין .

פארטיא

דוא ביסט דאך ניט גיזונד , אונ דוא גייסט צוא לאזט או
צוא שפיליעט עם קאן חלילה שאטין , סע קאן זיך גרינג פֿארקילין
דוא ביסט ניט גיזונד , איך פֿרעג אליין , האסטו דיא ווארימע בעט
אוועק גיווארפֿין , איך זאל גאר ניט וויסין , אונ געהסט ארום אי
דרויסען אין אזא קאלטער נאכט , וואס אפילו א גיזונטער מענטש
קאן זיך אויך פֿארקילין , בפרט נאך א שלאפֿער ? ניין מיין ליבער
ברוטוס , דוא וועסט מיר ניט איינרעדין , דיין גוף איז גיזונד , נא
דיין נשמה איז שלאַף . יעדעם ווייב מוז וויסין איהר מאנם שלאפֿ-
קייט , דארום באשווער איך דיך מיט אונזער ליבשאפֿט , וואס מי
האבין שוין גאנץ לאנג צווישין זיך , אונ בייא אונזערע קדושין וועלכ
האבין אונזביידע פֿאר איין מענטשין גימאכט , אז דוא מוזט מי
זאגין , אונ ענטדעקין , פֿון וואס ביסטו אזוי כסדר באקימערט , וואס
פֿאר מענטשין זענין בייא דיר דא גיוועז , — זעקס צוא זיבען פער-
זאָנען , וואס אפילו אין א פֿינסטערע נאכט האבין זיי זייערע פנים'ע
פֿאר שטעלט .

(פארטיא פאלט אויף דיא קניען) .

ברוטוס

שטייא אויף , פארטיא , שטייא אויף ! מיין טייערע פֿרויא .

פארטיא

ווען דוא ברוטוס , זאלסט זיין אפֿיינער , וואלט איך גאר אויף
מיינע קניעם ניט גיפֿאלין . זאג מיר נאר ברוטוס , אין אונזער חתונה
תנאים איז טאקי דייטליך אוים גישריבין דער פונקט , אז איך טאר
פֿון דיינע סודות ניט וויסין ? א פנים דוא האסט זיך מיט מיר פֿאר-
בינדין נאר אויף איינינע זאכין , למשל : איך דארף זיך מיט דיר
טיילין , מיט דעם בעטט , אונ שפייז , צייטען וויים . עס איז גיקומי
דיא צייט איך מוז דיר זאגין : אז איך זעה ארוים אז איך בין פֿון דיי
הארץ גאנץ ווייט , אוי , אויב אזוי , מעגין מענטשין זאגין אז פארטיא
איז ברוטוס סאָרערזשאַנקא , ניט זיין אייגען ווייב .

ברוטוס

ניין, דוא ביסט אין גאנצין מיינע, אונ איך דיינער, מיין ליבע פּרויא, דוא ביסט בייא מיר טייער אזויא וויא מיין בלוט אונ פּלייש.

פארטיא

אוי! עס זאל זיין אמת אזויא וויא דוא זאגסט, וואָלט איך פון אלע דיינע סודות גיוויסט. אמת, איך בין טאָקי אַ נקבה, נאר דוא אליין האסט דאך מיך, זיך פּאר אַ פּרויא אוים גיקליבין, איך בין טאקי אַ פּרויענצימער נאר איך בין — קאַטאָנס אטאכטער! מיט מיין פּאטער קאטאָן אונ מיט מיין מאנן ברוטוס בין איך אַ ביסעל שטארקיר פון אנדערע פּרויענצימער: ברוטוס! ענטדעק מיר דיינע פּאָרזאָטצונג. איך וועל זייא פּאר קיינעם ניט מגלה זיין; מיין שטארקין גייסט האב איך שוין איין מאהל באוויזען; איך האב מיט מיין גוטען ווילין מיין קריזש גיראניעט, אונ איך האב דעם וויטיג מיט גרויס ערטראגונג אוים גיליטין, וועל איך מיין מאַנס סודות אויך קענין איבער טראגין אונ קיינעם ניט ענטדעקין.

ברוטוס

אוי, גאטט! גיב מיר קראַפט איך זאל ווערט זיין מיין פּיינע פּרויא. (מען הערט קלאפין אין טיער) טסס! הער! אימעצער קלאַפט אין דער טיער. פארטיא, געה ארוים אויף אקליינער צייט, אונ נאך דעם וועל איך פּאר דיר ענטדעקין מיין הארץ; איך וועל דיר דערצעהלין מיינע דאגות, אונ אלע סודות, וועסטו וויסין וואס איך בין אזויא אויף'ן פנים באצאָרענט, לעת עתה געה גיכער ארוים.

(פארטיא געהט אוועק, לוציוס אונ ליגאריוס קוממען אן).

ברוטוס

לוציוס, ווער איז דארט?

לוציוס

עפּיס אַ קראנקער מענטש וויל זיך מיט דיר זעהין.

ברוטוס

אהא ! עס איז קאיוס ליגאריוס, וואס מעטעללוס האט מיט מיר וועגין איהם גירעדט. געה אוועק פון אונז לוציוס, נוא , וואס ווערסט דוא זאגין קאיוס ליגאריוס ?

ליגאריוס

בעעהר מיך , צוא נעמין פון מיינע שלאפע ליפפען איין גוט מארגען .

ברוטוס

אך , סע איז זייער ניט גוט, וואס דוא געהסט ארום גיבינדין ! דוא זאלסט יעצט ניט זיין שלאף , טהייערער קאיוס !

ליגאריוס

אין בין ניט קראנט, איך קאן טואן אלס וואס ברוטוס וועט אויף מיר שאפען .

ברוטוס

הער וואס איך וועל דיר זאגין , אויב דוא ביסט אויף דיא אויערען ניט שלאף .

ליגאריוס

מיין שלאפקייט וועל איך יעצט פון זיך אראפ ווארפען , דאס שווער איך ביי א גאטט ; דאס הארץ פון רומא ! דאס טייערע איינקעל פון גרויסארטיגע עלטערין ! אזויא וויא א כשוף מאבער דורך שפרעכין , אזויא האסטו מיין טויטען גייסט ערוועקט . וואס דוא ווערסט הייסען — בין איך גרעהט צוא טואן , אפילו אזעלכעס וואס קאן ניט זיין, וואס זאל איך טואן ?

ברוטוס

טוא אזא ארבייט , וואס וועט היילען קראנקע .

ליגאריוס

עס איז ניטא אזעלכע גיזונטע , וועלכע מיר דארפען קראנק מאכין ?

ברוטוס

עס איז דא אזוינע אויך. וואס, ווען, און וויא אזויא מיר דארפֿען טואן — וועל איך דיר איבערין וועג זאגין.

ליגאריוס

לאמיר געהן גיכער. וואס מע וויל פֿון מיר — וויים איך ניט, נאר עס איז גענוג פֿאר מיר וואס ברוטוס פֿיעהרט מיך.

ברוטוס

נוא, געה נאך מיר!

(געהען אוועק).

2–טע קארטינא

(אין צימער בייא צעזאר'ן אין הויז, דונערין און בליטצען, צעזאר קומט אן אין דיא נאכט קליידער).

צעזאר

ניט דער הימעל, ניט דיא ערד האבין היינטיגע נאכט קיין רוה גיהאט. און דרייא מאהל האט מיין פֿרויא פֿון דעם שלאָף גישריגען: „העלפֿט! ראטאוועט! אוי! מע שנייט צעזאר'ן!" — ווער איז דאָרט דא? (דער קאמערדיענער קומט אן) זאג דיא גלחים לאזין זייא מקריב זיין קרבנות. און גיב מיר איבער זייער ענטפֿער.

קאמערדיענער

איך געה. (קאלפורניא קומט אן)

קאלפורניא

צעזאַר דוא ווילסט טאַקי געהען? ניין צעזאר, דוא דארפֿסט היינט ניט ארויס געהן פֿון הויף.

צעזאר

איך וועל דוקא געהן, איך האב פֿאר קיין סטראַשילידעס קיין

מורא ניט ! זייא קוקען נאר אויף מיר פֿון ווייטענס . אז זייא וועלין דערזעהען צעזאר'ן אין פנים , וועלין זיי אלע אַנטרינען ווערדין .

קאלפורניא

צעזאר , איך גלויב קיין מאהל ניט אין סימנים , נאר יעצט האב איך מורא פֿאר זייא . איך רייד שוין גאר ניט פֿון דעם , וואס מיר אליין האבין גיזעהן אונ גיהערט . נאר וואס דיא סטראַזשעס האבין מיר ערשט דערצעהלט , וואס פֿאר וואנדערליכע אונ שרעקליכע זאכין זייא האבין בייא נאכט גיזעהן . איך האב גיהערט אז לייבין האבין אין מיטען גאס קינדער גיהאט , אז קברים האבין זיך פֿון זיך זעלבסט אויף גיעפֿינט , אונ האבין פֿון זיך דיא מתים ארויס גיווארפֿין ; פֿיעל פֿייערדיגע גבורים , גאנצע שירות , האבין זיך אויף דיא וואָלקענים גישלאָגין , אזויא וויא אויף אַ שלאַכט-פלאטץ , אונ זייער בלוט האט גירונען , אויף דער קאפיטאליע ; דער רעש פֿון דיא הריגות האט וויא אַ ווינד אין אַויר גיבלאָזען , מען האט גיהערט וויא דיא פפֿערד האבין גיהירזשעט , טויטע מענטשין האבין גיזיפֿצט , אונ צוזאממען מיט דיא קולות אונ מיט דיא גישרייען געהן ארום איבער דיא גאַסין שדים אונ רוחות , אוי , צעזאר ! סע איז אלץ ניט קיין גיוויינליכע זאכין , אזוינע וואנדערין שרעקין מיך שרעקליך .

צעזאר

פֿון גאטט קאן מען זיך ניט באוואָרענין . איך וועל געהן , אונ ווידער אַז דיא אלע סימנים ווייזען אויף אלע באשעפֿינישען פֿון דער וועלט , ניט נאר אויף מיר אליין .

קאלפורניא

אײדער איין אָרימאַן שטארבט זעהן מיר ניט קיין שום קאַמעט , אונ פֿאַר'ן גיוועלטיגערס טויט זעהן מיר וויא דיא הימלען ווערין רויט וויא פֿייער .

צעזאר

איבער גישראקינע מענטשין שטארבין עטליכע מאהל נאך

פֿארין טויט און איין פֿעסטער מענטש שטארבט איין מאהל . פֿון אלע ווינדערליכע זאכין וואס איך האב גיהערט , איז מיר איין זאך אַ חידוש , וויא אזויא קאנען מענטשין מורא האבין , אז מען ווייסט פֿריעהר , אז דער טויט מוז סוף כל סוף קומען אין דער אָפּ גישטעלטער צייט . (דער קאמערדיענער קומט אן) וואס האבין גיזאגט דיא אַווגורען .

קאמערדיענער

אז דיא דאַרפֿסט היינט ניט ארויס געהן , זייא האבין ארויס גינומען דאס אינעווייניגסטע פֿון דיא קרבנות , און האבין דאס האַרץ ניט גיקענט גיפֿינען .

צעזאר

דאס האט גאט בכיון גיטאן , מבייש צוא זיין דיא איבער-גישראָקינע : צעזאר וואלט גיוועז איין נידערטראָכטיגער מענטש ווען ער זאל פֿאר שרעק איבער בלייבין אין דער היים . נאר צעזאר וועט דאס ניט טאן . דער שרעק אליין ווייסט אז צעזאר איז שרעקליכער פֿון איהם . איך מיט איהם — זענין צווייא לייבען , מיר זענין אין איין טאג גיבאָרען גיווארין , נאר איך בין עלטער , און שרעקלי-כער . ניין , איך וועל געהן .

קאלפורניא

אוי , ווייא ! צעזאר , דיין אַיינשטעלונג איז גובר דיין חכמה . איך היים דיר ניט געהן , נאר אויב דוא ביסט אזוי בויקע , לאָז דיך מיין שרעק ניט לאזין געהן . . . מיר וועלין שיקען אנטאָניוס'ן אין דער סענאטאָריע זאגין אז דוא ביסט היינט ניט גיזונד . ערלויב מיר וועל איך פֿאַלען אויף דיא קניעס פֿאר דיר , און וועל דיך ביטען .

צעזאר

נוא , לאָז זיין אזויא , לאז מארקוס אנטאָניוס זאגין אז איך בין ניט גיזונד ; צוא ליב דיר — פֿערבלייב איך . (דעציוס קומט אן) אָט איז דעציוס ברוטוס ; ער וועט זייא זאגין .

דעציום

איך האבע דיא עהרע צוא ביקקען זיך פֿאר דעם גיעהרליכסטען צעזאר'ן, אונ ווינשען איהם אַ גליקליכען צוקונפֿט אויף הייטיגען טאג. איך בין דיך גיקומין רופֿען אין דער סענאטאָריע.

צעזאר

ניין דעציום, איך וועל ניט געהן. גריסס פֿון מיר גאר פֿריינד־ליך אלע סענאטאָרען, אונ זאָג זייא אז איך וועל היינט ניט זיין בייא דער אסיפה; ניט איבער דעם ווייל איך קאן ניט, אָדער איך האב מורא, נאר ווייל איך וויל ניט — אזויא זאג זייא, דעציום.

קאלפורניא

זאָג אז ער איז שלאַף.

צעזאר

וואס רעדסט דוא קאלפורניא! צעזאר זאל זאגין אַ ליגען? ניט איבער דעם לויבט מיך דיא וועלט פֿאר איין נצחן, ווייל איך האב מורא צוא זאגין דעם אמת פֿאר אלטע מענטשין. זאג זייא' דעציום: „צעזאר וועט ניט קומען".

דעציום

גינעדיגער העררר צעזאר, ערלויב מיר דיא אורזאכע דער פֿון זאגין; אויב ניט, וועלין זייא אלע לאכין פֿון מיר, אז איך וועל זייא אזויא זאָגין.

צעזאר

דיא אורזאַכע — איז מיין וויללען. איך וויל ניט, געה איך ניט, אזויא וועסטו זאָגין דיא סענאטאָרען. נאר דיר אליין ווייל איך האב דיך זייער ליעב, וועל איך דערצעהלין דיא אורזאכע: מיין פֿרויא ערלויבט מיר ניט געהן. עס האט זיך איהר גיחלומט, אז פֿון מיין סטאטאי, רעגט, דורך הונדערט לעכער בלוט, ריין, אזויא

וויא פֿון אַ שפּרינג ברונען , און דיא רימליאַנים האבין מיט גרויס פרייד און מיט גילעכטער , דיא הענד אין דעם בלוט געוואַשין ; מיין פרויא רעכינט אז עס ווייזט — איך זאל זיך היטען פֿאַר דיא אומ-גליקען וואס קומין אָן , זיא איז גיפֿאַלין אויף איהרע קניעס , און האט מיך גיבעטין איך זאל היינט פֿון צימער ניט ארויס געהן .

דעציוס

דעם חלום האט מען ניט ווירקליך פותר גיוועזן ; דער חלום ווייזט אויף איין גליקליך צוקונפֿט . אַ דאס בלוט וואס דאס בלוט האט זיך גיגאָסין פֿון דיין סטאַטאָי דורך פֿיעל לעכער , און אַ גאַנצע מחנה רימליאַנעס האבין מיט גרויס פֿרייד זייערע הענד גיוואשין — דאס איז אַ סימן , אז גאַנץ רומא וועסט דוא אָן טרינקען מיט בלוט וואס מאכט לעבעדיג , און פֿאַרנעמסטע מענטשין וועלין זיך שטיפען ארום און ארום צוא אָפּ געבין גרויס כבוד דעם מאַיעסטעט צעזאר. אזויא דארף מען דיזען חלום פותר זיין !

צעזאר

יאָ , דעציוס דוא ביסט איהם גוט פותר .

דעציוס

דוא וועסט נאך מיין זיין פֿארזיכערט , אז דוא וועסט הערין וואס איך וועל דיר דערצעהלין . זאלסט וויסן , צעזאר : דיא סענא-טאָרען האבין גיראַעשעט , אז מע זאל דיר היינט דיא קרוין אָן טאָן ; און אויב דוא וועסט זייא מודיע זיין , אז דוא וועסט ניט קומין אין דער סענאטאָריע , קאן זייער פֿאַרזאַמצונג פֿאַר ביטען ווערין . זייא וועלין זיך גוט אויס לאַכען און וועלין זאגין . „נוא , וועלין מיר אָפּלעגין דיא אסיפה פֿון דיא סענאַטארען ביז וואנען זיין פֿרויא וועט זיך חלום'ן בעסערע חלומות" און אויב צעזאר וועט זיך באהאלטין , וועלין זייא גיוויס אלע זאגין „צעזאר , ציטערט שוין !" הער מיר , צעזאר , ווייל איך וויל דיין טובה זאג איך דיר אזויא . מיין ליעב-שאַפֿט האט בייא גיקומין דעם שכל .

צעזאר

היינט זעהסט דוא שוין קאלפורנ״א , אז דוא שרעקסט זיך אומזיסט ! עס איז אַ בזיון איך זאל אָפּ טרעטין . גיב מיר דעם מונדיר איך וועל געהן .

(עס קומען אן פּאבליוס , ברוטוס , ליגאריוס , מעטעלליוס , קאסקא , טרעבאניוס אונ צינגא) .

צעזאר

פּאבליוס איז מיך אויך גיקומין רופֿען !

פאבליוס

אַ גוט מארגען ! צעזאר .

צעזאר

אַ גוט יאהר דיר , פּאבליוס , וואס ביסט דוא אונ ברוטוס אזויא פֿריא אויף גישטאנין ? אַ גוט מארגען דיר , קאסקא ; אוי , קאיוס ליגאריוס , צעזאר איז דיר קיינמאהל ניט גיוועזן אזא שטארקער שונא וויא דאס פּיעבער , וויא אזויא דוא ביסט אָפּ גישלאפֿט גיווארין ! וויא פֿיעל האלט יעצט דער זייגער ?

ברוטוס

עס האט גיקלינגען אַכט .

צעזאר

איך דאנק אייך זייער פֿאר אייער העפֿליכקייט אונ מיהע .

(אנטאניוס קומט אן) זעהט ! אָט איז אנטאָניוס , היליעט גאנצע נעכט , פֿון דעסט וועגין איז ער שוין אויף גישטאנין . . . אנטאניוס , איך ווינש דיר אַ גוטען מאָרגען .

אנטאניוס

אונ איך דיר אויך , מיין טהייערער צעזאר .

צעזאר

זאג אז זייא זאלין זיך דאָרט צוא גרייטען ; סע איז מיר ניט

סאוויעסטנע, וואס זייא ווארטין אויף מיר אזוי לאנג. אַי, ציננא! אונ מעטעלליוס! טרעבאניוס! . . איך דארף גראַדע מיט דיר עפּיס רעדין, גידענק זשע, אז דוא דארפסט צוא מיר קומין היינט. זאיי נעבין מיר, איך זאל ניט פאר געסין.

טרעבאניוס

איך וועל זיך סטארען (אין דער זייט) זיך שטעלין נעבין דיר אזויא נאָהענט אז אלע דיינע גוטע פריינד זאלין וועלין אז איך זאל שטעהן אַ ביסעל ווייטער.

צעזאר

קומט אריין, מיינע טייערע פריינד, אהער, מיר וועלין טרינקען אַ ביסעל וויין, אונ אזויא וויא גוטע פריינד וועלין מיר אלע צוזאממען אוועק געהן.

ברוטוס

עס איז ניט קיין גלייכען. אוי, צעזאר! פון דעם גידאנק טוהט מיר ווייא מיין הארץ.

3—טע קארטינא.

טאקע דארטען, איין גאס נעבען קאפּיטאליא,
קומט אן ארטעמידארוס אונ לייענט איין בריעפעל.

ארטעמידארוס

„צעזאר, היט זיך פאר ברוטוס'ן, גיב אַכטונג אויף קאססיוס'ן, לאָז זיך ניט צוא, צוא קאסקא'ן, סליעדעווע נאך ציננא, פארגלייב זיך ניט אויף טרעבאניוס'ן, באמערק גוט מעטעלליוס צימבער. דעציוס ברוטוס האט דיך ניט ליעב, קאיוס ליגאריוס, איז פון דיר באליידיגט. אין אָ דיא אלע מענטשין איז איין מוטה, אין דער מוטה איז אויס גישטרעקט געגין צעזאר'ן. אויב דוא ביסט נאך ניט

טויט, היט זיך, דיין איינשטעלונג שטארקט דעם מיאטיעזש. נאר איין גאט זאל דיך פֿאר היטען!

דיין גוטער פֿריינד אַרטעמידארוס".

ארטעמידארוס

איך וועל זיך אַנידער שטעלין אויף צעזאר'ס וועג, אונ אז ער וועט דורך געהן, וועל איך איהם דאס קוויטעלע אָפּ געבין, אונ וועל איהם בעטין. מיין זעעלע קרענקט מיך זייער וואס איין עהרליכער מאנן קאן זיך קיין מאהל פֿון קנאה ניט אויס דרעהען. דוא וועסט נאך לעבין אויב דוא וועסט דאס קוויטעלע איבער־לייענין, נאהר אויב ניט, — האט דאס שיקסאל צוזאממען מיט דיינע שונאים זיך גינומין אויף דיר! (געהט אוועק)

4—טע קארטינא.

(אין דיא אנדערע זייט פון דער אייגינער גאס נעבען ברוטוס הויז, קומען אן פארטיא אונ לוציוס).

פארטיא

איך ביט דיך, לויף גיכער אין סענאטאריע, טראכט ניט; אונ רייד ניט! לויף גיכער! וואס שטעהסט דוא?!

לוציוס

איך דארף דאך וויסען — נאך וואס זאל איך לויפֿין?

פארטיא

איך וואָלט גיוואלט, אז דוא זאלסט זיין דארט, אונ זאלסט זיך תיכף ומיד אומקערין, איידער איך וועל דיר אספייען זאגין וואס דוא דארפֿסט טואן. אוי גאט! שטארק מיך! שטעל אַנידער איין שטיין צווישין צונג אונ צווישין האַרץ; אין מיר איז — אַ מוטה פֿון איין מאנספערזאן מיט אַ ווייבערש שלאַפֿקייט — אך! וויא

שוועהר עס איז פֿאר איין פּרויענצימער צוא איין האלטין אין זיך
אַ סוד ! דוא ביסט נאך דא ?

לוציוס

נאר וואס דארף איך טואן ? לויפּין צום סענאט — און מיין גאר
ניט ? און נאך דעם זיך אומקערין — מיין גאר ניט ?

פארטיא

ווער גיוואָהר , צוא דיין הערר איז גיזונד , ער איז אוועק
גיגאנגין שלאַף ; און זאלסט אַ קוק טאהן , וואס טוהט צעזאר , און
צוא עס שטעהן נעבין איהם אַ יאַם מענטשין וואס בעטין זיין טובה .
נאר . . . הער ! וואס איז פֿאר אַ רעש ?

לוציוס

איך הער גאָר ניט , מאַדאַם .

פארטיא

איך ביט דיך , הער זיך גוט צוא . איך הער עפּיס אַ רעש
פֿון אַ סומאטאָחע , — אַ פנים מע שלאגט זיך , — דער ווינד טראָגט
דאס קול פֿון דער קאפּיטאליע .

לוציוס

בנאמנות , אז איך הער גאר ניט . (דער מבשר קומט אן)

פארטיא

קום אַהער , ליעבענסווירדיגר ; וויא ביסטו גיוועהן ?

מבשׂר

איך ? בייא זיך אין דער היים .

פארטיא

וויא פֿיעל האלט דער זייגער ?

מבשׂר

סע איז שוין באלד ניינע , מאַדאַם .

פארטיא

נוא , צעזאר איז אוועק גיגאנגין אין קאפיטאליע ?

מבשׂר

נאך ניט, איך רעכין דא אויף איהם וואַרטין .

פארטיא

האסט צוא איהם עפּיס אַ בקשה , צוא ניין ?

מבשׂר

יאָ , איך האב . אויב צעזאר וועט זיין אַ גוטער אונ וועט מיך אוים הערין , וועל איך איהם ביטען ער זאל זיך זעלבסט זיין אַ גוטער פֿריינד .

פארטיא

וויא הייסט , מע טראכט דען עפּיס שלעכטס נעגין איהם ? דוא ווייסט ?

מבשׂר

וואס עס וועט זיין וויים איך ניט נאר איך האב זייער מורא , אַדיע ; דא איז זייער איין איינגע גאס , סע איז דא אַ גאנצער עולם סענאָרין , טשינאָווניקעס , אונ זייער פֿיעל מענטשין וואס זענין גיקומין ביטען טובות פֿון צעזאר'ן איז זייער איינג , אַ שלאַפֿין מענטשין קאָן מען דערקוועטשין אויף טויט . וועל איך מיך זוכען אַ גראמער אָרט , איך זאל קענין מיט צעזאר'ן ריידין .

פארטיא

יעצט דארף איך זיך אומקערין אהיים . . . וויא שלאף דאס האַרץ פֿון איין פֿרויענצימער איזט ! אוי ברוטוס ! לאז דיר דער הימל אין דיין פֿאָרטזעטצונג העלפֿין ! (צוא זיך זעלבסט) וואס בין איך !

ראס יונגעל הערט . (הויך) ברוטוס האט אַ בקשה צוא צעזאר'ן ; און צעזאר וועט איהם געוויס אָפּ זאגין . מיר איז שלעכט . . . . אַך ! לויף גיכער לוציוס , און גיב אָפּ מיין מאַנן אַ גריסס פֿון מיר , זאג איהם אז איך זיפֿץ ניט . נאך דעם קעהר זיך אום צוא מיר מיט זיין אנטוואָרט .

דריטער אַקט

1—טע קארטינא.

קאפיטאליא , אסיפת סענאטארען . א מחנה מענטשין אויף דער גאס , וויא מע געהט אין קאפיטאליע , אין בתוכם איז דא ארטערמעדאריוס און דער מבשר , קולות , עס קומען אן צעזאר , ברוטוס , קאססיוס , דעציוס , מעטעלליוס , טרעבאניוס , ציננא , אנטאניוס , לעפידוס , פאפיליוס , פאבליוס , און נאך אנדערע .

צעזאר

היינט איז יודוס מאַרטוס !

מבשר

יאָ , נאר זייא זענין נאך ניט איבער געגאנגין , מע האט נאך יודוס מאַרטען ניט געפּאַטערט , אלואי סע זאל זיין גוט ! . .

ארטעמידאריוס

געלויבט ביסטו הערר צעזאר , איך בעט דיך , לייען איבער דיזעם קוויטעלע .

דעציוס

טרעבאניוס וויל , אז דוא זאלסט אין אַ פֿרייער צייט איבער לייענין זיין בקשה .